

ROZHOVOR S P. UČ. HOLUŠOVOU

DEN ZEMĚ

DEN JÓDU

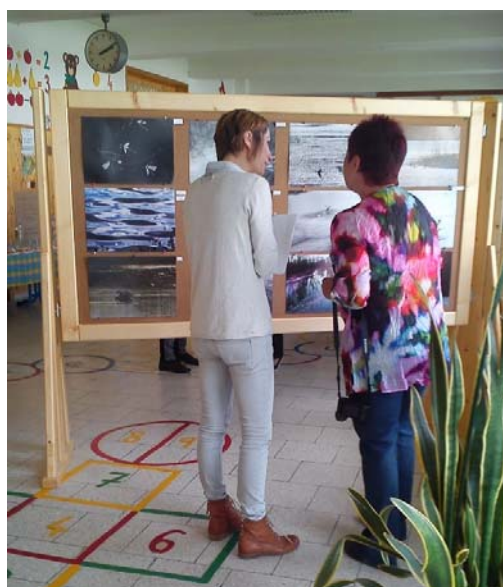
SPORTOVNÍ DEN

KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO

Výstava paní Jiřiny Chalupské

29. 4. proběhla malá vernisáž fotografií místní fotografky Jiřiny Chalupské. Výstava jejich nádherných fotografií bude ještě do eurovoleb zdobit chodbu prvního stupně. Fotografie jsou zaměřeny na krajinu a zvířata CHKO Poodří, takže žáci i ostatní návštěvníci školy se mohou lépe seznámit s tímto chráněným územím, které mají kousíček od svých domovů. I nedaleko od průmyslové Ostravy máme území, které nám mohou ostatní závidět. Pěkné lužní lesy jsou bohaté na porosty sněženek a česneku medvědího, řeka Odra ve svém přirozeném korytě s meandry a slepými rameny spolu s řadou rybníků a mokřadů, je domovem především řady vzácných ptáků či obojživelníků.

Autor: Lucie Křiváková

Rozhovor s p. uč. Monikou Holušovou

- **Co učíte na této škole?**
  - 1. B, tudíž všechny předměty.
- **Jak se vám tady líbí?**
  - Moc pěkná škola, prostředí školy - moc se mi tady líbí.
- **Učila jste dřív na některé ze škol? A na jaké?**
  - Jsem začínající učitelka, takže hned po ukončení vysoké školy jsem tady nastoupila.
- **Jaký předmět jste chtěla vždy učit?**
  - Hudební výchovu.
- **Čím jste se chtěla stát jako malá?**
  - Zpěvačkou.
- **Dělala jste jiné povolání, než jste se stala učitelkou?**
  - Ne.
- **Jaké jsou vaše koníčky?**
  - Ráda sportuji (turistika, plavání, cyklistika), zpívám a celkově mám ráda hudbu.
- **Jaká je vaše oblíbená hudba?**
  - Nemám vybraný žánr, od všeho se mi něco líbí.
- **Jaká je vaše oblíbená kniha?**
  - Nejraději mám příběhy podle skutečné události, životopisné knihy.
- **Vaše oblíbené filmy?**
  - Podle nálady si vychutnávám z každého žánru něco. V současné době sleduji spíše seriály.
- **Jaký je Váš vzor?**
  - Moji rodiče.
- **Jaká je vaše nejoblíbenější třída?**
  - 1. B☺
- **Co byste vzkázala žákům?**
  - Přeji krásné jarní dny a pěkné vysvědčení.

Autorka: Renáta Golková, 8. A

Rozhovor s devátáčkou Kateřinou Pravdovou

- **Líbí se ti na této škole?**

Ano, líbí. Jsou tady dobří učitelé a spolužáci.
- **Těšíš se, až půjdeš na střední školu? Proč?**

Ano, chci poznat nové přátele.

- **Na jakou školu chceš jít?**

Na uměleckou.

- **Jdeš tam ještě s někým z této školy?**

Ano, s Kateřinou Mazurkovou.

- **Na co se bude vaše škola zaměřovat?**

Na výrobu bižuterie.

- **Co si myslíš o učitelích na této škole?**

Že hodně naučí a mají dobré vztahy se žáky.

- **Jsi ráda, že chodíš na tuto základní školu? Proč?**

Ano, jsem. Myslím si, že si z téhle školy odnesu hodně znalostí.

- **Po vystudování střední školy, chceš jít na vysokou školu?**

Ne, nechci.

- **Co bys chtěla dělat po tom, co vystuduješ?**

Být malíčkou nebo vyrábět bižuterii.

- **Děkuji za rozhovor.**

Autorka: Natálie Juráňová, 8. B

Rozhovor s Míšou Ondruškovou

- **Co děláš ve volném čase?**

Jezdím na koni, hraju na saxofon a hraju florbal.

- **Jak dlouho už hraješ na saxofon a jak ses k tomu dostala?**

Už od školky jsem chtěla na něco hrát, tak mě rodiče přihlásili na hodiny saxofonu. Hraji asi 2 roky.

- **Kde hraješ florbal?**

Na Dubině v hale.

- **Už jste někdy něco vyhráli?**

Ano, 3. místo v Ostravě a 2. místo v Olomouci.

- **Jak ses dostala ke koním?**

Přes kamarádku. Moc se mi líbilo, jak jezdí a chtěla jsem si to zkusit. Pak jsem si to zamilovala.

- **Jaký styl jízdy na koni jezdíš?**

Western, ale teď začínám anglii.

- **Navštěvuješ nějaký jezdecký klub nebo vlastníš koně?**

Navštěvuji jezdecký klub a soukromníka. Svého koně bohužel nemám.

- **Máš nějakého konkrétního oblíbeného koně?**

Ano, haflinga Matěje.

- **Zúčastnila ses někdy závodů?**

Ne, ale chtěla bych.

- **Co chceš dělat do budoucna?**

Chci být hypoterapeutkou nebo zubařkou.

Autorka: Kateřina Tempírová, 8. B

Den Země

Duben patří v naší škole tradičně oslavám Dne Země. K této příležitosti žáci celé školy zhlédli poutavou zeměpisnou projekci s názvem Indonésie, po stopách lidojeďů, kde se dozvěděli spoustu zajímavých informací o tomto koutě světa.

Mimo tuto akci se pak zúčastnili dlouhodobého projektu, který vyvrcholil 14. a 15. dubna. Žáci druhého stupně si nejdříve vylosovali téma, a poté měli za úkol vyzdobit svou třídu a připravit si pro ostatní třídy 15 – 20 minutovou prezentaci, kde je seznámí s daným problémem. Spolupracovali s učiteli všech předmětů, rodiči, měli k dispozici internet a knihovnu. Třídy se tak postupně proměňovaly např. v antarktickou pustinu (kde jsme mimo jiné viděli souboj

o dobytí jižního pólu), divoký západ či oceán s bandou pirátů. S cestovní agenturou 6. B jsme projeli Evropou, a prošli Asii jsme byli svědky dobrodružného závodu a svůj život a své problémy nám popsali afričtí

domorodci. Žáci všech tříd nacvičili opravdu zdařilá představení, se kterými se pak pochlubili svým kamarádům z ostatních tříd, včetně partnerských tříd prvního stupně. Cílem celé akce bylo seznámit žáky se závažnými ekologickými problémy světa a nutností šetrného chování k přírodě v běžném životě, ale hlavně podpořit aktivní činnost a vzájemnou spolupráci v kolektivu třídy, což se určitě podařilo a všichni se příjemně bavili. Tři nejlepší prezentace byly oceněny chutným dortem.

Autor: Lucie Křiváková

Den jódu

Den jódu připadá na 6. březen a na naší škole proběhl projekt s názvem „Den jódu“. Česká republika je jako vnitrozemský stát přirozeně více ohrožena nedostatkem jódu než země ležící u moře, které mají v jídelníčku častěji mořské ryby, mořské plody a řasy, obsahující jód. Jód je stopový prvek, který je nezbytnou součástí pro správný vývoj organismu a je velmi důležitý pro činnost štítné žlázy. Aby tělo dostalo požadované množství jódu, je třeba jíst mořské ryby 2x týdně. Přirozeným zdrojem jódu jsou především mořské ryby (makrela, sardinky, sled'

losos), z dalších potravin vaječný žloutek, mléko a některé minerální vody a sůl.

Tento den byla každá třída čtvrtou nebo pátou vyučovací hodinu se svojí třídní učitelkou a dělali plakát, pracovní listy nebo si jenom povídali o jódu a o tom, pro nás jód znamená. Ti, kteří chodí na oběd, měli poté prezentaci o rybách ve školní jídelně, zakončenou obědem z ryb a mohli se zúčastnit i malé ankety o rybách.

Autoři: Pavel Pěčonka a Renáta Golková, 8. A

Sportovní den

2. 5. absolvovali žáci druhého stupně sportovní den v Bělském lese, kde obcházeli s mapou různá stanoviště. My, 7. B, poté co jsme vyrazili ze startu, jsme šli delší dobu okrajem Bělského lesa. Minuli jsme asi 4 stanoviště, ale pak už to šlo z kopce. Skoro pořád jsme se prodírali nějakým houštím, neustále jsme se vraceli zpátky, chodili kopřivami apod.

Stanoviště nebyla špatná. Museli jsme poslepu překonávat překážky,

doplňovat přísloví, házet balóny do kruhů, hádat hádanky, chodit na chůdách apod. Nachodili jsme toho po lese tolik, že když jsme se vraceli, bylo mi takové teplo, že jsem měl pocit, že mi hoří podrážky.

V pondělí proběhlo vyhodnocení. Nedopadli jsme sice špatně, ale zase bez odměny. Na nanucích si pochutnala 7. A, která skončila na prvním místě, druzí byli 8. A, B a třetí - skupina pana Zezulky

z 6. B.

Žáci prvního stupně měli také připravený sportovní program, který pokračoval ještě odpoledne i pro rodiče s dětmi, ale o tom Vám víc nepovím, protože jsem se jej nezúčastnil.

Autor: Jan Žák, 7. B

Krásné město - Kolobrzek

Jenom když přijíždíme do toho města, začne mi bušit srdce, protože vím, že se vracím tam, kde je mi dobře. Po příjezdu na místo vysedám z auta a už vím, kde co je. Například za rohem se nachází nekončící moře, protože když se koukám do dále, nikdy nemohu najít konec. Nejvíc je fascinující, že se na této Zemi může vyskytovat něco tak obrovského. Ten krásný pohled na lodě, které plují v dále a představa, že tam můžete být i vy, je prostě neuvěřitelná. Vždy, když se procházím po písčitém břehu, unavím se po nějaké době a lehnu si na záda a dívám se na nebe. Na nebi často vídávám mraky, které mi vždy připomínají nějaké obrazce. Jsou běloučké mráčky, o kterých si myslím, že vypadají jako ovečky, které se pasou na modré louce, a připadám si, jako bych byl na farmě. Poté jsou mraky připomínající válečné lodě, mezi kterými se vede urputná bitva. Někdy na nebi, i když se snažím sebevíc, nemohu najít nic, jako by tam zametali andělíčkové. Přitom mohu poslouchat neutuchající zvuky racků. Přijdou mi někdy protivné a ta jejich drzost je kolikrát neuvěřitelná, dokážou krást i lidem jídlo z talíře. Po nějaké době naberu sil a poté pokračuji v procházce. Na břehu jsem našel sbírku vyplavených mušlí. Některé z nich jsem si vzal. Byly různých tvarů. Některé z nich ploché jako žabičky, které se hází po vodě, jiné byly velké jako krunýře od menších želv. Potom se z ničeho nic na obloze objeví spousta mračen. Začalo hřmít! A nakonec, jak se dalo čekat, začalo pršet. Z toho důvodu jsem se musel vrátit do karavanu. Druhý den ráno jsem se dozvěděl, že jedeme domů. Nelíbilo se mi to, protože mi tam bylo dobře, ale vím, že se musíme vrátit. Je to velmi nádherné město a rád se tam budu vracet.

Autor: Josef Dadák, 8. B

O dvou kamarádech

Jednou večer byla v televizi pohádka o Krtečkovi. Večerníčkoví se pohádka moc líbila. V duchu si říkal, že by chtěl jednou navštívit Krtečkovu chaloupku. Ráno našel v poštovní schránce od Krtečka pozvánku na večeři. To bylo radosti! Cestou na večeři už ucítil vůni rajské polévky. Kamarádi se přivítali. Krteček Večerníčkoví ukázal celý svůj domeček. Měl to tam velice hezké. V ložnici měl postýlku, na oknech pěkné záclonky a v kuchyni na plotně byla ta dobrá rajská polévka. To byla mňamka. Po jídle Krteček ukázal Večerníčkoví zahradu, kde bydlely dvě holčičky. Na zahrádce bylo mnoho květin. Rostly tam bledule, sněženky, petrklíče, narcisy a tulipány. Po procházce zahradou se kamarádi rozloučili a šli spokojeně domů.

Autor:Tereza Káňová, 2. B

O papouškovi a kočičce, jak šli na houby

Byl jednou jeden papoušek, který viděl v potoce kočičku. Kočička se právě topila. Papoušek ji zachránil a pak šli spolu do lesa na houby. Potom, když se vrátili k papouškovi domů, papoušek uvařil na večeři houbovou polévku. Přesto, že kočička je lovec ptáků, v tomto příběhu papouška nesežrala. Zachránil jí přece život! A ta houbová polévka byla tááák dobrá.

Autorka: Veronika Prokopová, 2. B

Pohádka o koťátku

Žilo bylo jedno zatoulané koťátko, které chtělo mít svůj domov. Jednoho dne uvidělo les a šlo tam. Chvilí si hrálo, ale potom začala být tma a koťátko se bálo. Uvidělo rybník, a tak se tam šlo napít a začalo hledat místo, kde by se v noci vyspalo. Potkalo zajíčka a ten mu dovolil vyspat se u něj v pelišku. Ráno vysvitlo sluníčko a koťátko se vydalo hledat dál nějaký domov. Mělo hlad a bylo moc unavené a smutné. Sedlo si na pařez a začalo plakat. A najednou šla kolem holčička. Jmenovala se Tereška a sbírala s dědou houby. Uviděla opuštěné koťátko a spolu s dědou si ho vzali domů. Dali mu napít, najíst a pojmenovali jej Micka. Vše dobře dopadlo a koťátko konečně našlo svůj nový domov. Micka a Tereška žily spolu šťastně až do smrti.

Autorka: Tereza Nováková, 2. B

Jak vznikl slaný popkorn

Na jednom českém poli zasadili zemědělci kukuřici. Jedné kukuřici na konci léta už bylo zima, a tak se rozhodla, že odletí za sluníčkem. Šla, šla a šla, až došla na letiště Mošnov. Počkala, až přiletí letadlo. Tajně do něj nastoupila a letěla. Za dvě hodiny začalo letadlo přistávat. Po vystoupení z letadla zamířila rovnou na pláž. Bylo teplo, sluníčko hřálo, a proto se šla kukuřice vykoupat do slaneého moře. Za půl hodiny vylezla na deku, aby uschla. Po chvíli usla. Slunce bylo ostré. Kukuřice klidně spala. V tom se ozvalo puf, puf, puf a stal se z ní bílý slaný popkorn. Mňam!

Autor: Jan Grygar, 2. B

O čtvrt'ové notičce

Byla jednou jedna čtvrt'ová notička a vždycky chtěla být celá. Ale nemohla, protože se narodila čtvrt'ová. Vždyť jiné noty byly celé nebo aspoň půlové. A tak hledala nějakou notu, která by ji proměnila na celou. Tak hledala a hledala, ale nenašla. Potkala, houslový klíč, notu celou, půlovou a taky basový klíč, ale nikdo ji nedokázal proměnit. Až jednou šla na prolézačku a nožička se jí zachytila o šroubek a zlomila si nožičku. Stala se z ní nota celá s vybarveným bříškem. Bez nožičky ale nemohla moc chodit a hrát si, tak byla moc ráda, že jí za čtyři dny zase dorostla.

Autorka: Petra Matoušová, 2. B

Zed'

Byla jednou jedna planeta, která byla rozdělena na dvě půlky zdi. Ta zeď byla tak velká, že ji nikdo neuměl přeskočit. Na jedné té půlce planety žila rodina koček. Táta kocour s mámou kočkou měli jedno kotě jménem Lucy. Lucy byla jednou na zahradě, koukala se na zeď a přemýšlela, proč za zeď nemůže. Nakonec šla za tatínkem a maminkou, aby se jich zeptala, proč nemůže za zeď. Rodiče jí řekli: „Protože tam jsou zlé kočky.“ Jednou se zeď začala trochu rozpadat a Lucy hned běžela ke zdi. Vlezla do jedné z těch děr. To samé chtěla udělat jedna kočka, která žila za tou zdi. Obě se pak skamarádily a pak šly domů. Máma a táta se ptali, jaké tam žijí kočky, jestli hodné nebo zlé. Lucy jim odpověděla, že úplně stejné jako tady. Z toho plyne pučení, že za plotem jsou lidi úplně stejní.

Autorka: Lucie Zelená, 2. B

O houslích a klárinetu

V jednom malém městě stálo krásné divadlo. Lidé do něj rádi chodili, protože tam měli orchestr, který vždy krásně hrál. Každou neděli chodili do divadla rodiče s dětmi, aby se podívali na pěkný příběh a poslechli si k tomu hezkou hudbu. Jednou v sobotu večer po zkoušce, když pan dirigent odešel domů, začaly se spolu hádat housle a klarinet, kdo z nich pěkněji hraje a je v orchestru důležitější. Nemohli se dohodnout a hádali se a hádali. Šla kolem basa a povídá: „Jednu neděli nebude při vystoupení hrát klarinet a druhou neděli zase housle. Uvidíme, jestli to lidé poznají, a co se jim bude více líbit.“ Jak se domluvili, tak se stalo. Přišla neděle, v divadle se zhaslo, orchestr začal hrát a lidé poslouchali. Všechny nástroje hrály, jen housle byly potichu. Když představení skončilo, co to? Lidé netleskali, šeptali si mezi sebou o tom, že to dnes vůbec nebylo pěkné a pomalu se rozcházeli domů. Další neděle to proběhlo úplně stejně. Housle hrály a klarinet tiše seděl. A opět žádný potlesk. I pan dirigent byl z toho smutný. A tak nařídil klarinetu i houslím, že další neděle už musí hrát. Přišla další neděle. Opět bylo divadlo plné lidí a orchestr začal hrát. Hrál moc krásně a když byl úplný konec, lidé vstávali, tleskali a byli nadšení. Pan dirigent přišel do šatny a poděkoval houslím i klarinetu, že krásně hráli. Řekl jim, aby se už nikdy nepřely o to, kdo pěkněji hraje, protože orchestr potřebuje všechny nástroje a každý z nich je důležitý a svým zvukem výjimečný. Klarinet i housle se zastyděli a už se od té doby nikdy nehádali a pěkně spolu vždy hráli.

Autorka: L. Pasečná, 2. B

Jak se zvon a zvoneček stali přátelé

Žil byl jeden zvon a každý den bimbabim bam. Jednou se zvon probudil a hle, vedle něj je malilinký zvoneček. Velký zvon se nejprve urazil, ale pak jen řekl: „Jak se máš?“ Malý zvoneček řekl: „Dobře a ty?“ „Jde to,“ odpověděl zvon. „Jak se jmenuješ?“ „Jmenuji se Toník.“ „A jak se vlastně jmenuješ ty?“ „Já jsem Vojta,“ řekl zvon a usmál se. Malý zvoneček se zeptal, kolik mu je let. „Mně je 21 a víš, kolika se vlastně dožívají zvony?“ „Ne, nevím. Kolika?“ „Hlupáčku, zvony mají nekonečný život.“ Zvony se skamarádily a tak skončila pohádka, a pokud se nepletu, tak pořád spolu někde bimbabí.

Autorka: Barbora Havlíková, 2. B

O atletce Janičce

Byla jednou jedna holčička Janička, která chodila cvičit do atletiky. Janička toužila zúčastnit se atletických závodů. Jednou paní trenérka řekla dětem, že budou atletické závody pro hodné a šikovné děti. Janička se snažila, aby ji paní trenérka vybrala. Poctivě cvičila a trénovala.

Disciplíny pro závody byly dvě: běh na 60m a skok do dálky.

Janička konečně zjistila, že půjde na závody, protože ji paní trenérka vybrala.

Janička byla šťastná, že půjde na závody a moc se těšila. Nemohla ani usnout, a když konečně usnula, měla sen, že závody vyhrála.

Sen se Janičce opravdu splnil, protože závody vyhrála. Dostala zlatou medaili a diplom a krásné ceny. Janička byla moc ráda, že se na svých prvních závodech umístila tak dobře. Všichni jí blahopřáli a chválili ji.

Janička vyhrála i spoustu dalších závodů. Kdo ví, možná z ní bude jednou slavná atletka, která vyhraje olympijské hry.

Autorka: Jana Kutáčová, 2. B

Nesmrtelnost chrousta

Práce zadaná panem Mgr. Ladislavem Patákem, dne 23. 4. 2014

Chroust nesmrtelný (lat. *Chroustus Nikdynezemřelus*) je rychlokřídlý hmyz. Řadíme ho mezi brouky nesmrtelné. Dospělý jedinec je velký 2-2,5cm. Nejčastěji ho můžeme spatřit v listnatých a smíšených lesích, kde hromadně napadá kameny. Jeho larva se nazývá ponrava - žije v půdě až tři roky. Do ovzduší vypouští nebezpečné plyny. Proti tomu, dospělý jedinec žije nekonečně dlouho.

Český vědec zkoumající **nemožné jevy** – Prokop Buben, provedl rozsáhlé bádání, završené rafinovanou počítačovou simulací. Výsledky byly více než překvapivé a označil je dokonce za velmi znepokojivé. Pojdme si alespoň krátce shrnout, k čemu výzkumník dospěl.

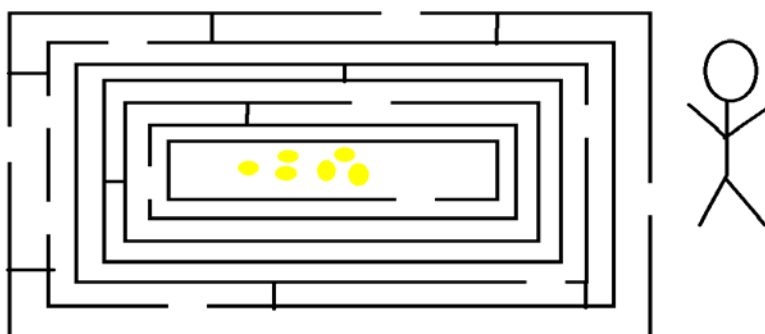
Předpokládejme, že se na základě genové mutace, způsobené radioaktivními zplodinami, sopečnými výbuchy, heliem, nebo jednoduše díky Matce Přírodě, narodí jeden chroust, jehož délka života bude neomezená nebo jen velmi dlouhá (řádově desítky, ba i statisíce let). Takovýto chroust se pochopitelně bude chtít rozmnožovat. Za svého života stihne oplodnit miliony samiček. Každý z jeho potomků bude mít v genech zakódovánu nesmrtelnost. I kdyby se tato schopnost neprojevila u přímých potomků, zcela jistě se projeví v některé z dalších generací. Jednoduchou kalkulací snadno zjistíme, jak rychle se chrousti množí, ba co víc – v jak krátkém časovém úseku dokážou překročit hladinu populace lidských obyvatel Země. Na základě uvedených skutečností jsem plně ztotožněn s Bubnovou teorií nejen o jejich nesmrtelnosti, ale rovněž o schopnosti zneviditelnění. Dále přišel Buben na to, že slzy chrousta nesmrtelného léčí rakovinu, jen škoda, že nikdy nebrečí. Přímý kontakt s lidskou pokožkou způsobuje rozsáhlé popáleniny 9. stupně, tedy úplné zpopelnění subjektu.

Chrousti se pochopitelně musí něčím živit. Jejich přirozenou stravou je listí dubů, uran, kontaminovaná hlína, olovo a květy kaktusů. Ponravy ožirají žíly zlaté rudy hluboko pod zemí (někdy i několik kilometrů). I za normálního stavu páchají chrousti obrovské škody na ovocných stromech, v japonských zahradách, oranžeriích a Středozezemním moři. Co by se stalo, kdyby byli navíc nezničitelní? – jejich nezničitelnost spočívá ve složení a stavbě jejich těl. Co se týká složení, jejich krovky jsou z velmi odolného materiálu, laicky nazývaného karbon. Dokonce je Bubnem dokázáno, že jeho trus obsahuje stopové prvky kryptonitu, a proto je tak smrtící i pro Supermana.

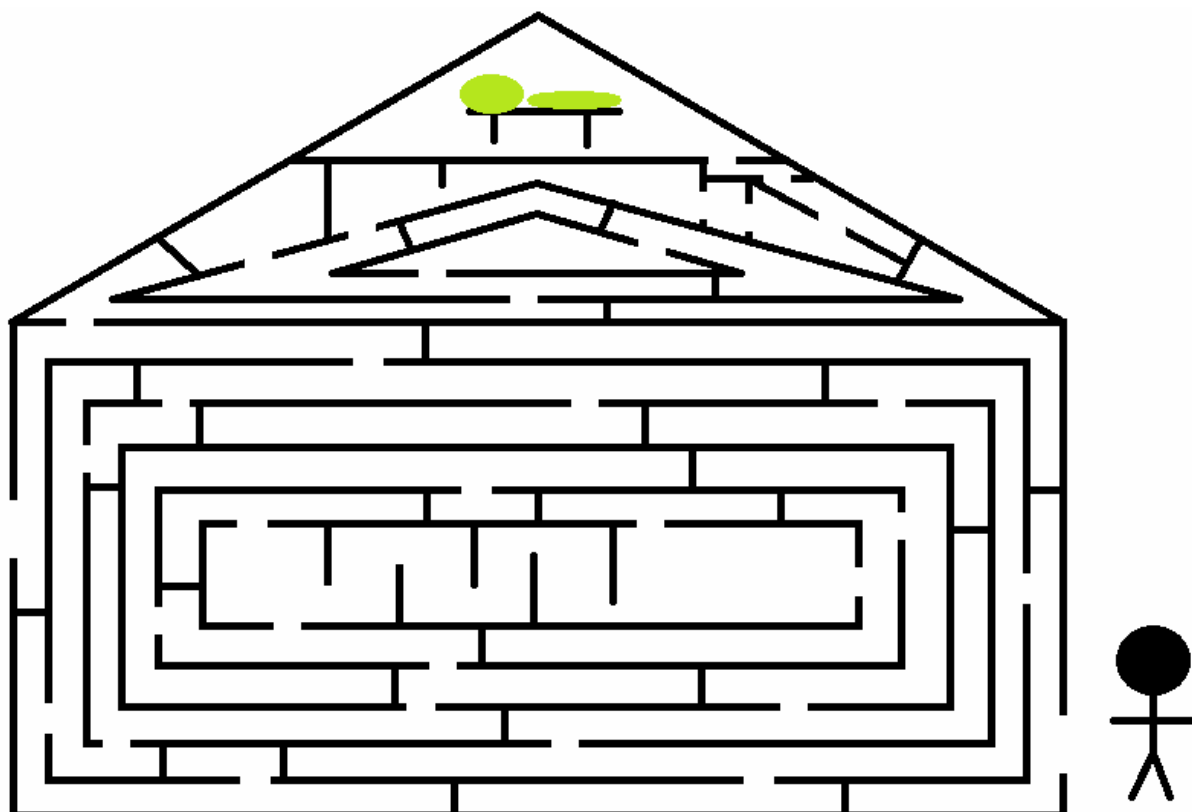
Autor: Petr Mušál, 7. B

Bludiště

Ahoj! Tento panáček se přihlásil do soutěže o peníze. Má projít bludištěm. Pomůžeš mu peníze získat?

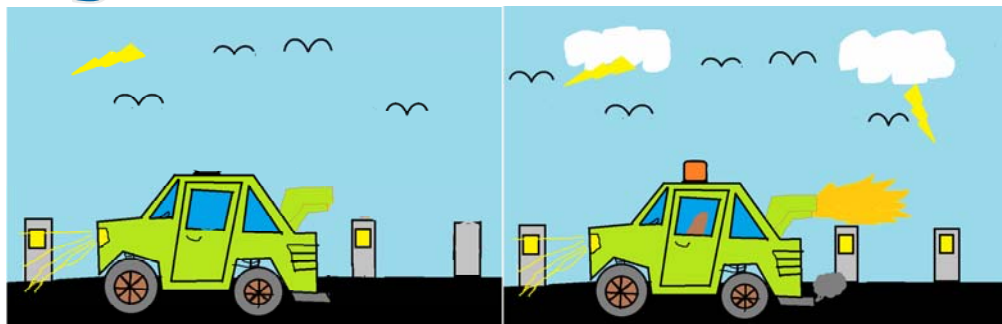

Autor: Lukáš Marek, 8. B

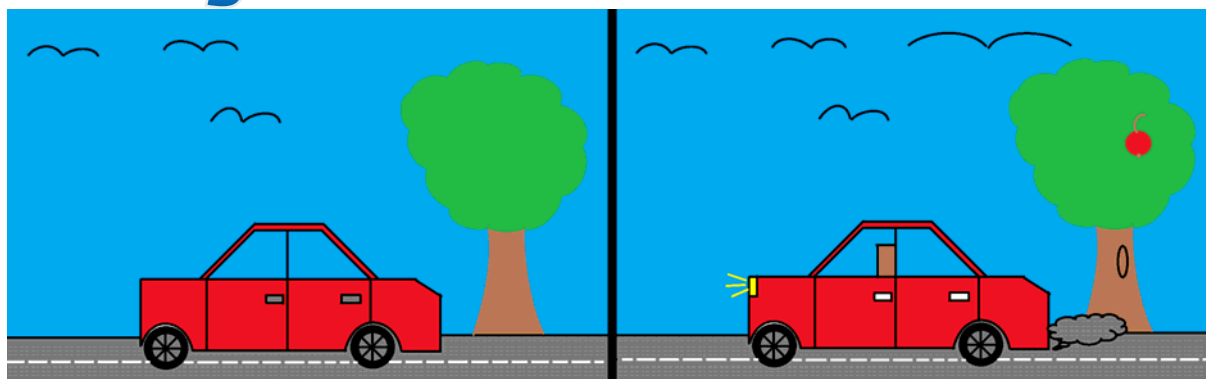
Autor: Patrik Compel, 8. B

Najdi sedm rozdílů

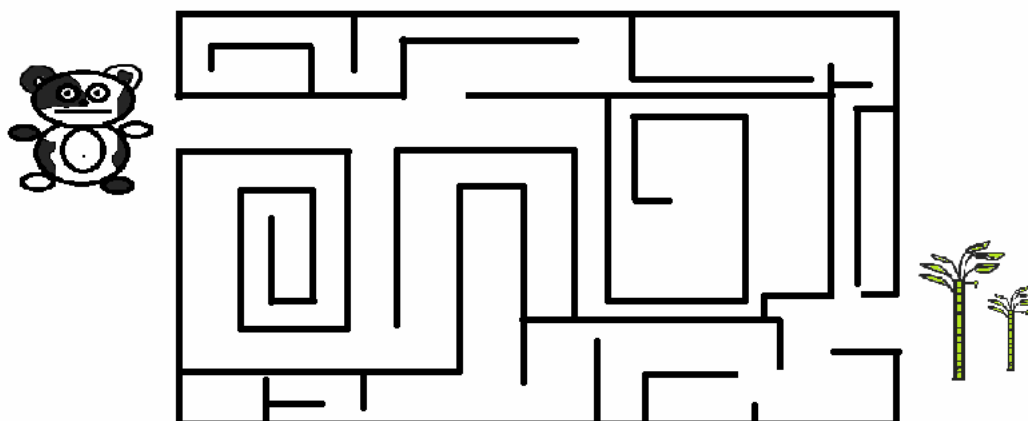
Autor: Jan Nováček, 8. B

Najdi sedm rozdílů

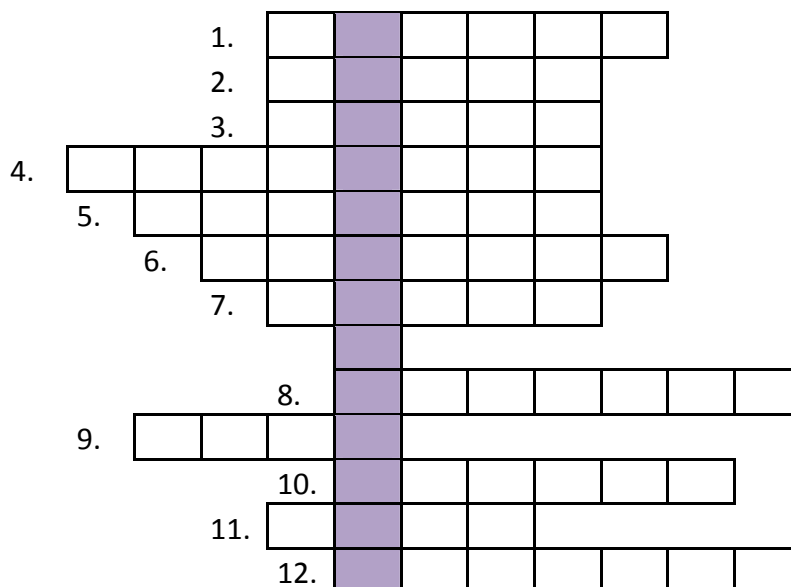
Autor: Josef Dadák, 8. B

Bludiště

Kateřina Tempírová, 8. B

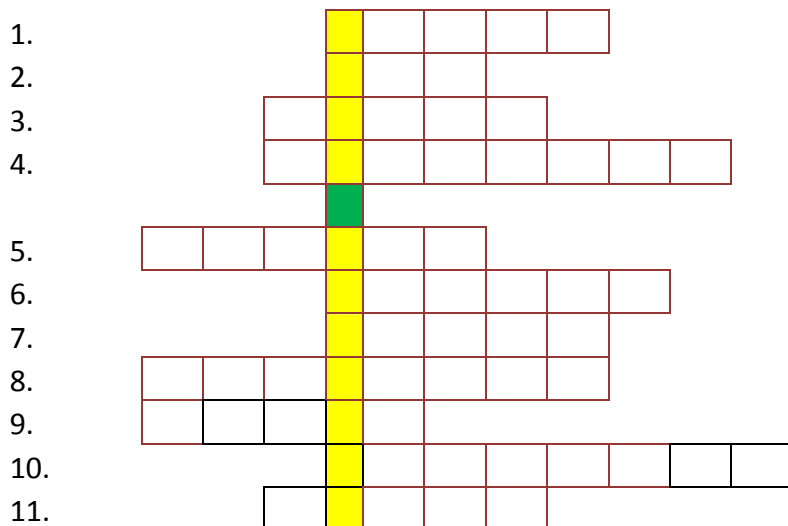
Křížovka

1. Co ukazuje čas?
2. Visí to na zdi a zkrášluje to prostředí.
3. Část nohy.
4. Příklad, kde se díváme na různé pořady.
5. Sedí se na tom.
6. Co je před okny, aby nešlo moc vidět dovnitř?
7. Na čem sedíme u stolu?
8. Po čem chodíme?
9. Je to skleněné a můžeme se přes to dívat zevnitř ven.
10. Pohodlné posezení pro jednoho?
11. Místnost, kde jíme?

Autorky: Karolína Matušinská a Veronika Pištěková, 8. B

Zvířátková křížovka

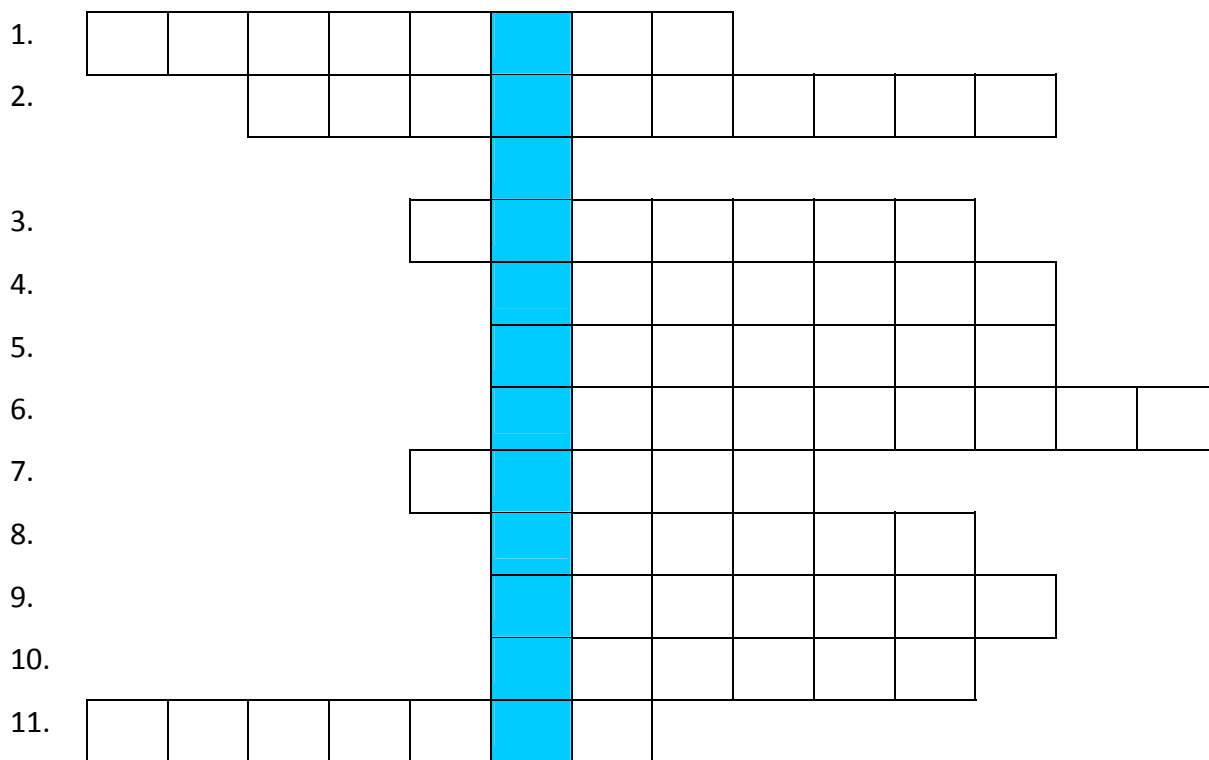

Otázky ke křížovce:

1. Dělá si nory a je to hlodavec, který si rád dělá zásoby?
2. Říká se mu král zvířat?
3. Hlodavec z Jižní Ameriky, je oblíbený domácí mazlíček.
4. Je největším a nejtěžším hadem na světě?
5. Je nejvyšší ze všech suchozemských živočišných druhů?
6. Je z čeledi lasicovitých a je to domestikovaná kunovitá šelma?
7. Je nejběžnější pták, který bývá u vody, moře i kolem skládek.
8. Zvíře žijící v savanách, potrava lva a hyen.
9. Jinak primáti?
10. Je největší žijící hlodavec?
11. Z čeledi medvídkovitých a mají pruhovaný ocas?

Autorka : Tereza Girgašová, 8. B

Fotbalová křížovka

Otázky ke křížovce:

Tajenka - španělský klub:

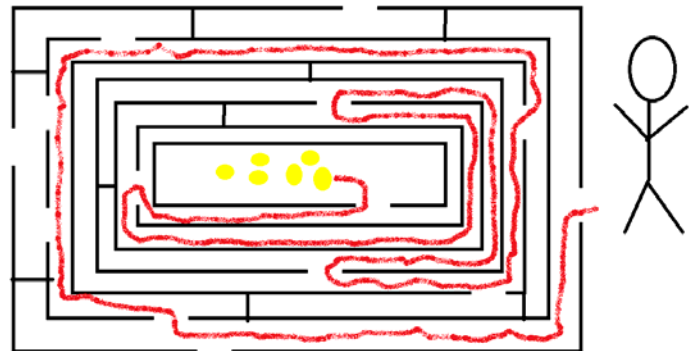
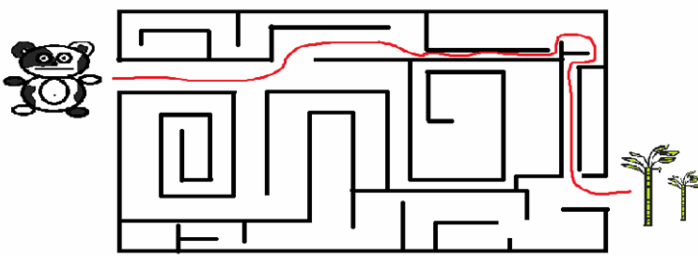
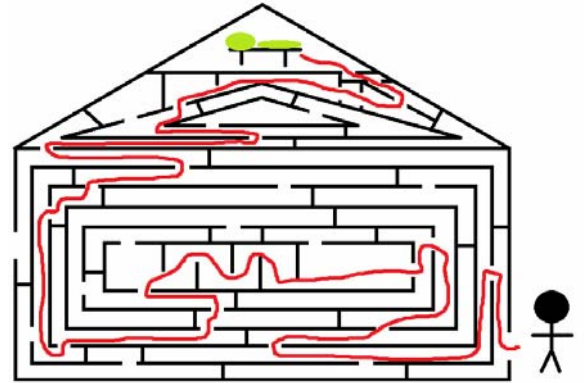
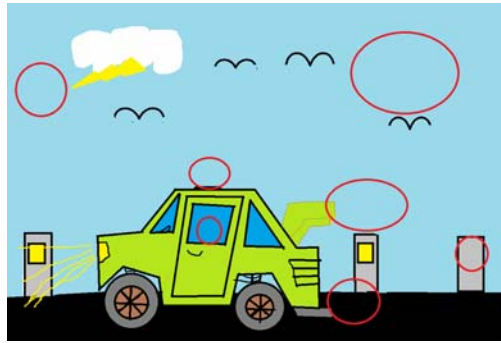
1. Jiným slovem přestup:
2. Fotbalem významné anglické město:
3. Defenzivní hráč:
4. Název londýnského klubu:
5. Příjmení portugalského hráče:
6. A též jeho křestní jméno:
7. Argentinský fotbalový hráč:
8. Zbytek názvu Chelsea ...
9. Zbytek názvu FC Baník...
10. Brazilský talent:
11. Anglická fotbalová legenda:

Autor : Josef Dadák, 8. B

TVORBA ŽÁKŮ

Řešení - rozdíl str. 12 a bludišť str. 11, 12.

1. Jablko
2. Díra ve kmenu
3. Rukojetě
4. Sedadlo
5. Pták
6. Dým
7. Světlo

Řešení křížovky str. 13, 14, 15.

	1.	H	O	D	I	N	Y		
	2.	O	B	R	A	Z			
	3.	L	Ý	T	K	O			
4.	T	E	L	E	V	I	Z	E	
	5.	S	E	D	A	Č	K	A	
	6.	Z	Á	C	L	O	N	A	
	7.	Ž	Í	D	L	E			
	8.	P	O	D	L	A	H	A	
9.	O	K	N	O					
	10.	K	Ř	E	S	L	O		
	11.	K	O	U	T				
	12.	J	Í	D	E	L	N	A	

	1.	S	Y	S	E	L			
	2.	L	E	V					
	3.	M	O	R	Č	E			
	4.	A	N	A	K	O	N	D	A
	5.	Ž	I	R	A	F	A		
	6.	F	R	E	T	K	A		
	7.	R	A	C	E	K			
	8.	A	N	T	I	L	O	P	A
	9.	O	P	I	C	E			
	10.	K	A	P	Y	B	A	R	A
	11.	M	Ý	V	A	L			

1.	T	R	A	N	S	F	E	R				
2.		M	A	N	C	H	E	S	T	E	R	
3.		O	B	R	Á	N	C	E				
4.			A	R	S	E	N	A	L			
5.				R	O	N	A	L	D	O		
6.				C	R	I	S	T	I	A	N	O
7.			M	E	S	S	I					
8.				L	O	N	D	O	N			
9.				O	S	T	R	A	V	A		
10.				N	E	Y	M	A	R			
11.	B	E	C	K	H	A	M					

Členové redakce:

Žáci 8. A a B.

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Příspěvky posílejte na e-mail: belasek.belasek@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit a drobně upravit.